

Јуче, данас – сутра у Шестој

Разговор са директором наше школе

Као и сваке, и ове године смо обавили разговор са директором наше школе, Радетом Зејаком. Он нам је представио планове, нове идеје, али и решења за тренутне проблеме.

Директор је увек инсистирао на томе да се све што је добро сачува, а оно што није тако добро, побољша и унапреди. Нових пројеката ће свакако бити. План је да школа уђе у неке нове пројекте чија је главна идеја да се образовање учини занимљивијим и квалитетнијим.

Познати смо по размени ученика која се одржава сваке године и по добром партнерству са другим школама - гимназијама из нашег окружења, али и са гимназијама из суседних земаља. Регионална сарадња гимназија главних градова бивше Југославије је пројекат који даје велике резултате, пројекат који обећава добро дружење, упознавање нових култура и различитих начина рада.

Наша школа ће покушати да учествује и у разним другим конкурсима. Тренутно је актуелан пројекат „Постизање демократске културе у школама“, који спроводи Министарство просвете, науке и технолошког развоја у партнерству са Саветом Европе. Директор сматра да Шеста београдска гимназија има велике предиспозиције за улазак у овај пројекат јер негујемо демократске вредности, критичко мишљење, разумевање и толеранцију, истичући да је посебно поносан на то.

Оно што нашу школу посебно издваја јесте велики број ваннаставних активности, едукативних и културних програма. Тренутно нам се

ближе Дан школе и Дани Соње Жарковић у новембру, а касније Дани патријарха Павла. У програму, поред ученика и професора наше школе, често гостују познати, бивши ученици наше школе, трудећи се да истакну хуманост, људскост и моралне вредности, чинећи програме од државног значаја.

Посао директора није лак. Поред бројних активности које захтевају доста упорности и посвећености, увек се наиђе на проблеме који се морају решити. Ова година је донела велико незадовољство ученицима и професорима због новог распореда звоњења. Ради се на санирању овог проблема, а тренутно најреалније решење јесте да се један мали одмор продужи на 10 минута. Још ништа не знамо са сигурношћу, али се надамо брзом решењу овог проблема.

Припремила : Марија Гарибовић 3-4

Дан школе

Ове године се оджао 86. рођендан Шесте београдске гимназије.

Приредба је започета песмом *Gaudeamus singitur* коју је отпевао хор Шесте београдске гимназије. Директор је поздравио госте приредбе, а међу њима су били председник Градске општине Звездара Милош Игњатовић, ученици средњих школа из Темишвара, Будимпеште и Загреба, представник владике Јована и представник Управе за веру и верске заједнице.

Директор је представио активности и визију наше школе, а говорио је и о нашим успесима. У прошлој години било је 128 награђених ученика, а неке од награда су: прва награда из математике, трећа награда из физике и четврта на Књижевној олимпијади. Такође, наша школа је добила признања од факултета, где су наши ученици имали многобројне успехе.

Неки од тих факултета су: Факултет организационих наука, Факултет драмских уметности, Грађевински факултет и Електротехнички факултет.

Наша школа је сарађивала са школама из Словеније, Босне и Херцеговине, Хрватске и Македоније. Директор, Шесте београдске гимназије Раде Зејак, председник Општине Звездаре Милош Игњатовић и четири ученика наше школе су били у *Nantong*-у у породицама код кинеских вршњака. Током боравка, потписан је уговор о сарадњи са Кином. Наш директор се захвалио свим родитељима и бившим ученицима на подршци.

Након директоровог говора хор нам је отпевао песму „Да будемо људи”.

Професорка географије Јасна Перић пожелела је топлу добродошлицу ученицима из српских средњих школа из Темишвара, Загреба и Будимпеште. Посетили су нас ученици из средње школе Доситеј Обрадовић у Темишвару, Никола Тесла у Будимпешти и Кантакузина Катарина Бранковић у Загребу, који су одсели код ученика наше школе. Глишић Ксенији из Темишвара, Алану Нађу из Будимпеште и Самиру Хасанагинићу из Темишвара додељене су захвалнице за сарадњу.

Након овог говора, пуштен је филм бивших ученика Шесте београдске гимназије, који нам је показао како је њима било у нашој школи и где су они сада. Јавили су се из разних градова, а неки од њих су: Беч, Лондон, Петроград и тако даље. Студирају разне факултете, неки су постали доктори, а неки докторирају док су трећи глумци и библиотекари, а сви радо носе у срцу Шесту.

Професорка кинеског језика је са својом ученицом презентovala свој рад у нашој гимназији. Читале су мудрости великог кинеског филозофа *Конфучија*. После тога, Марко Цакић, ученик 3-7, одсвирао нам је Моцартову сонату у d-dur-у.

Ученици који похађају предмет уметност и дизајн, приказали су нам пројекат који се звао „Мјузикли”. Ученици су одсвирали и отпевали песме из филмова: Краљ лавова, Чаробњак из Оза, Коса и *Мама Миа*.

Школски бенд је приредио дивну завршницу Дана школе интерпретацијом песме *Green Day*-а „Basket Case” и химне Шесте београдске гимназије.

Приредио: Алекса Јакић 3/5

Општина Звездара и Шеста београдска гимназија у посети Кини

Ове године 19. октобра делегација Звездаре чије су чланове чинили председник општине Звездаре Милош Игњатовић, председник скупштине Звездаре Душан Игњатовић, директор Шесте београдске гимназије Раде Зејак и ми ученици: Нина Мићовић, Јована Здравковић, Дамјан Минић и Тијана Гладић смо кренули у Кину поводом учвршћивања односа са школом у Нантонгу.

За време боравка посетили смо округ Ђињун (Јинуун) где смо обишли једну гимназију и једну уметничку средњу школу. Ове школе су нам приредиле наступе који су нас одушевили и оставили без текста. Наступи су се састојали од традиционалног кинеског плеса змајева и

њихове опере. Изложба ученичких радова је била сјајна и показала нам је да нема много разлике између кинеских средњошколаца и нас. Имали смо прилику да се дивимо многим историјским и уметничким знаменитостима града. Такође смо обишли национални парк Сјанду

(Хианду) који је познат по својим храмовима и необичном рељефу. У среду смо путовали до Нантонга који је два сата удаљен од Шангаја. Тамо смо били смештени у породице ђака који су похађали 2. гимназију Нантонга, са којом је наша школа у сарадњи. Породице су биле веома гостољубиве и пружиле су нам могућност да видимо како обичне породице живе у Кини. Уз љубазне домаћине упознали смо се са библиотеком и универзитетом у Нантонгу. Све је било фасцинирајуће, па тако и текстилна и грађевинска индустрија ове области. Ученици који су похађали 2. гимназију Нантонга су били веома дружељубиви и дочекали су нас раширених руку. Стекли смо пријатељства која никада нећемо заборавити.

У суботу 26. октобра је била прослава стогодишњице школе на коју је била позвана цела делегације Звездаре. Поводом ове свечаности биле су приређене разне представе и кореографије које су приредили ученици ове гимназије. У недељу 27. октобра смо се поздравили са нашим домаћинима и вратили смо се у Београд са пуно лепих успомена.

Нина Мићовић 3/1 и Јелена Здравковић 3/3

Лепо путовање, незаборавно искуство

Као и претходних година, и овог октобра ученици трећег разреда имали су прилику да обогате своје досадашње знање о једној од најзначајнијих цивилизација света обиласком Грчке и посетом многобројним културно-историјским и значајним објектима. Уласком у аутобусе у раним јутарњим часовима 28.9.2019. почело је путовање. Након пута кроз Србију и Македонију, допутовали су и до Грчке где смо прво посетили музеј у Вергини, а најзначајнији био је **Маузолеј са гробницом Филипа II Македонског**. Фасцинантно благо, нађено у гробницама, открило нам је цео један свет старих Македонаца. Златна посмртна маска, ковчег са симболом сунца, прелепе вазе све то нам је говорило о врло развијеној цивилизацији која је покорила пола света.

Након ноћи проведене у Паралији, пут је настављен одласком на **Метеоре**. Са шест манастира, четири мушка и два женска, манастири Метеори сматрају се највреднијом скупином манастира у Грчкој након Свете горе. Истог дана обишли смо споменик Леониди и Спартанцима, учесницима Термопилске битке. Ови храбри борци су до последњег даха се борили против надмоћнијих Персијанаца.

Трећег дана ђаци су обишли **Атину**: бројне тргове, стари Олимпијски стадион, Филопапос, Хадријанову капију, а многим ученицима најфасцинантнији био је **Археолошки музеј**. Стари Олимпијски стадион једини је стадион на свету изграђен у потпуности од белог

мермера. У давна времена, коришћен је да угости атлетска такмичења на Панатенејама које су одржаване у част богиње Атине. Посебно интересантан био је **Акропољ** - античко светилиште посвећено богињи Атине, а најупечатљивији били су Партенон, Пропилеј и Ерехтеон.

Четврти дан почео је обиласком **Епидауруса**, најакустичнијег позоришта на свету које потиче још из четвртог века п.н.е., а настављен је обиласком градића Нафплиона који је многим привукао велику пажњу својим специфичним изгледом; многи га сматрају најлепшим градом Грчке. Следећа дестинација била је **Микена**, један

од најважнијих центара грчке цивилизације у другом миленијуму пре нове ере, где су ученици видели Атрејеву ризницу, Лавља врата, краљевску гробницу. Посебан је био и прелазак преко **Коринтског канала**.

Петог дана путовање настављено је посетом археолошког простора у **Олимпији**, а од локалитета највише интересантни били су Херин и Зевсов храм. У вечерњим сатима ученици су стигли на Делфе, где су преноћили, а ујутро су имали прилику да разгледају једно од најзанимљивијих локалитета Грчке: Аполоново светилиште, познато грчко пророчиште: Аполонов храм, Свети пут, ризницу Атињана, позориште, остатке стадиона, музеј ...

Последње вече, као и прво, ученици су провели у Паралији, а последњи дан искоришћен је за обилазак **Солуна**, где се налазе Зејтинлик – војничко гробље из Првог светског рата, Аристотелов трг, Бела кула, Тријумфална капија, Ротонда и црква Светог Димитрија. **Црква Светог Димитрија** је највећа црква у Солуну, а Свети Димитрије је заштитник града Солуна. Датира још из периода

Византијског царства, а од првог пута када је саграђена(IV век п.н.е.) прошла је кроз бројне промене. Након слободног времена проведеног у Солуну, почео је повратак у Србију, а око поноћи екскурзија је завршена.

Осим обиласка многобројних локалитета, ученици су уживали у дружењу, музици, великом броју прелепих пејзажа, плажама, укусној медитеранској кухињи, а опуштеној атмосфери допринели су гостопримљиви Грци. Ово путовање било је нешто ново, посебно, другачије, а надам се да ће за све остати незаборавно искуство пуно лепих успомена.

Анђела Нинковић III6

Интервју са председницом Парламента

Разговарала сам са председницом Парламента, Петром Маравић, ученицом четвртог разреда Шесте београдске гимназије, о проблемима у школи.

1. Који су проблеми у школи?

Мислим да су два највећа проблема у школи необавештеност ученика за све што се дешава у школи док је други проблем хигијена школе, њена околина и унутрашњост. Хигијена није баш на похвалном нивоу. Што се тиче неких активности, нажалост, многи ученици не слушају када дође дежурни ученик и прочита обавештење. Такође, огласне табле нису довољно искоришћене колико би могло да се користе.

2. Како се треба изборити са проблемима?

Као Парламент желимо да решимо проблеме јер ако ученици буду боље обавештени о томе шта се дешава у школи, тада ћемо моћи ефикасније да радимо и са професорима и са директором при организацији разних догађања, не само оних које се дешавају генерално у школи, већ и у граду и Србији. Нажалост, нема толико заинтересованих ученика. Имамо инстаграм страницу „Парламент Шесте” коју константно промовишемо, ми сви из Парламента, тамо објављујемо све догађаје, конкурсе, све што се дешава у школи, или уопште у Општини Звездара, што може да буде занимљиво. Парламент је по закону обавезан у свакој школи и то је озбиљна организација која захтева константно ангажовање ученика. Ми као ученици доказујемо да треба да имамо глас при прављењу нових планова у школи.

3. Који су планови?

Знам да је свима битна хигијена, поготово у установи где проводимо већину свог времена, особе које су задужене за то у нашој школи добро раде свој посао, само мислим да је сада више на ученицима да помогну и да праве мање ђубрета и што мање загађују унутар и око школе. Као Парламент смо се сложили да сви

имамо воље да успемо у нашим жељама да направимо неку промену у школи.

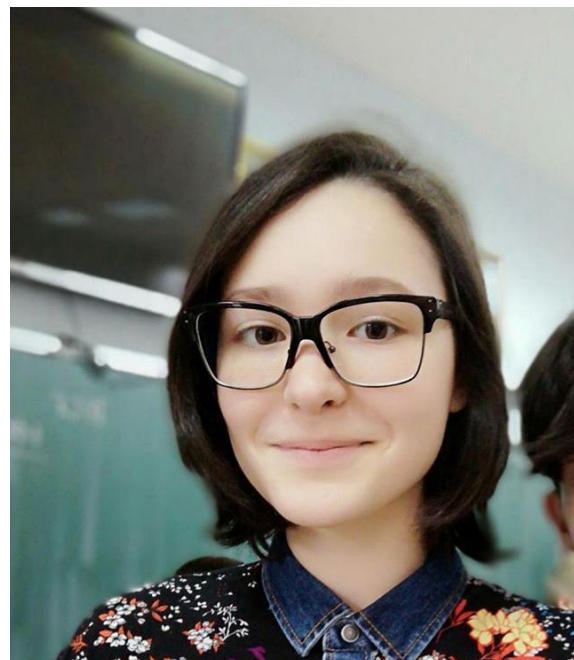
Ивона Милосављевић III5

Интервју

Почела је још једна школска година, за неке иста као претходна, а за неке потпуно другачија. Као и сваке године, Шесту београдску гимназију уписао је велики број првака, свако са другачијим очекивањима. Неки су имали веома велика очекивања и разочарали се, неки обрнуто, због тога смо интервјуисали неколико ученика и упитали их каква су била њихова очекивања и да ли су се променила у односу на почетак школске године.

Прва особа коју смо интервјуисали била је Дуња Филиповић из I₄, која нам је рекла да јој је Шеста испунила и чак надмашила сва њена очекивања. Објаснила нам је да и ако је тешко, може да се навикне и постигне све. Задовољна школом, нада се да ће остати тако и до краја. Следећа особа коју смо интервјуисали била је Сара Златић такође из I₄, она нам је рекла да је била много уплашена и мислила је да се неће уклопити у друштво, и да га можда неће ни наћи. Међутим, све је испало много боље него што је мислила. Нашла је добро друштво и упознала много друге деце из других одељења. Такође нам је рекла да школа јесте захтевна, као што је речено за гимназије, али да се навикава, па јој није страшно. После

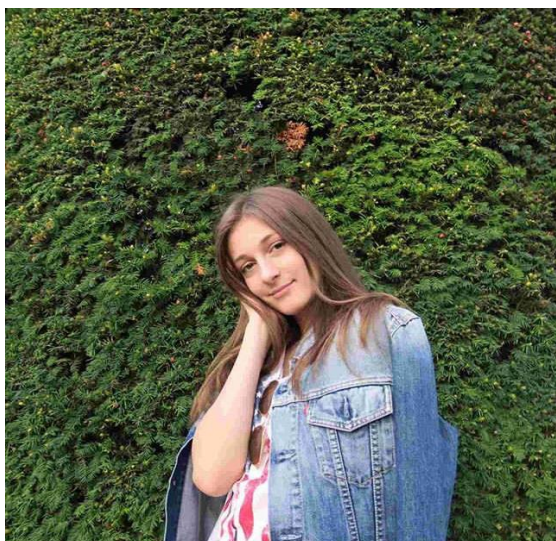

тога смо упитали Мину Станковић из I₈, која нам је рекла да школа није онаква какву ју је замишљала, него много боља. Задовољна професорима и одељењем, рекла нам је да је школа испунила сва њена очекивања. Рекла нам је да је једина ствар коју би променила велики

одмор, јер не може да се постигне много ствари за кратко време.

Након Мине, интервјуисали смо ученицу I₁₀ Невену Илијев, која је уписала специјализовано ИТ одељење. Она нам је рекла: „Шеста на неки начин јесте како сам је замишљала, а на неки није, наравно школа јесте тешка, може све да се постигне, али да сте ме питали да ли бих икада помислила да ће у мом одељењу бити само две девојчице укључујући мене, никада то не бих помислила.“ Поред тога нам је рекла да је задовољна професорима и да је срећна што успева да се виђа са другарима из других одељења бар на кратко и да би волела да се велики одмор продужи бар на још пет минута. Још једна особа коју смо интервјуисали била је Марија Ранковић са друштвеног смера која нам је рекла да су њена искуства другачија од њених очекивања. Она нам је рекла: „У одељењу има много више дечака него девојчица из непознатог разлога, не свиђају ми се сви професори, али то је нормално, надала сам се ћу упознати много нове деце, али ми то за сада баш и не успева, надам се да ће бити боље у будућности.“

Наравно, ово су мишљења само неких ученика и не могу сви да се пронађу у њиховим ситуацијама. Свако има своја очекивања и ничија нису иста. Некима је веома добро и задовољни су, а некима није и то је у реду јер за све постоји право време.

Катарина Дракулић 1/5

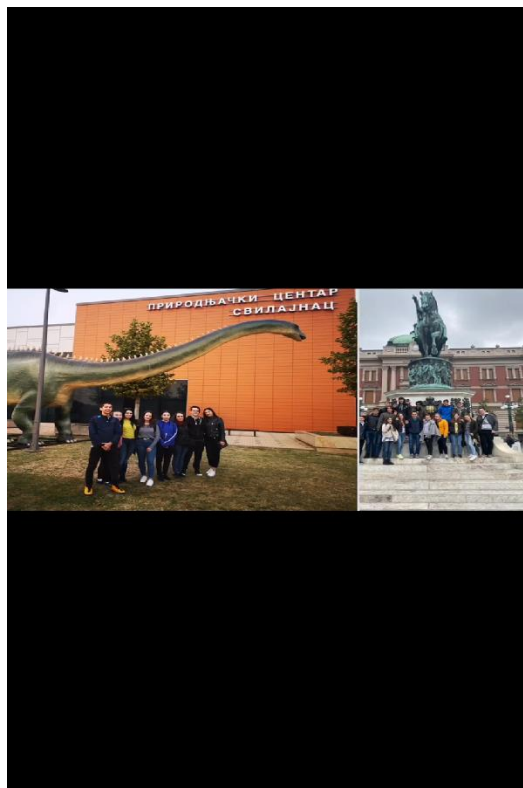
Сусрети гимназијалаца 2019.

Наша школа, Шеста београдска гимназија, била је домаћин манифестације „Сусрети гимназијалаца“ у периоду од 28.10.2019. до 30.10.2019. Овом приликом угостили смо ученике и наставнике српских гимназија из дијаспоре, из гимназије „Доситеј Обрадовић“ из Темишвара, „Никола Тесла“ из Будимпеште и „Кантакузина Катарина Бранковић“ из Загреба. Планиране активности сарадње и размене ученика и наставника имају за циљ развој традиције и културе Срба у дијаспори, као и размену искуства и примера добре праксе међу наставницима. Организатор и координатор сусрета је професорка географије Јасна Перић- педагошки саветник.

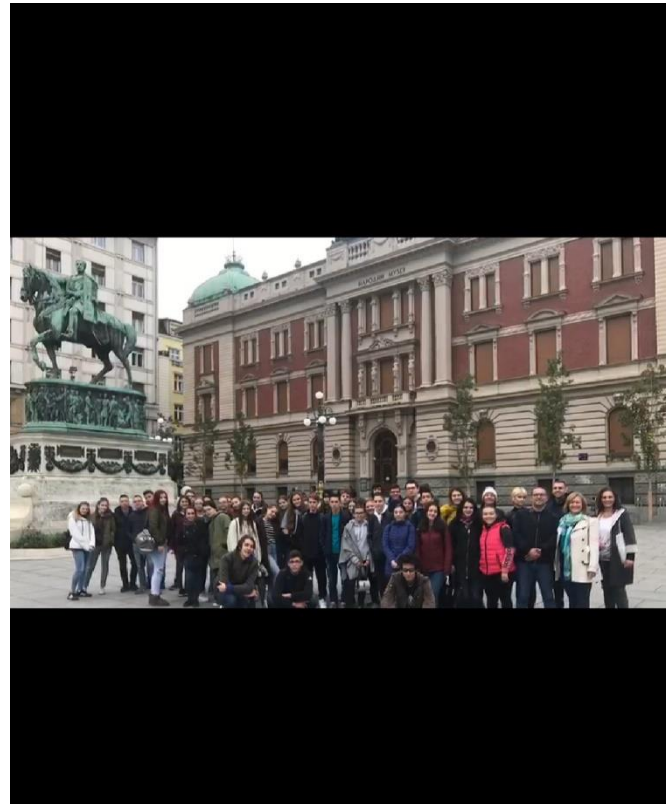
Након што су гости стигли, упознали смо их са принципом рада и школовања у Србији и разговарали о школству у њиховим школама. Провели смо их кроз нашу школу и посетили неке од часова, од којих им је засигурно најзанимљивији била хемија, где је неколико ученика одељења III-5, заједно са професорком хемије Драганом Бранковић-Срзић, спремило занимљиве огледе. У 18 сати гости су присуствовали откривању спомен плоче Патријарху Павлу испред Шесте београдске гимназије, а потом и Свечаној академији поводом Дана школе.

Следећег дана смо се окупили испред школе у јутарњим часовима и пошли на заједнички излет. Долином Поморавља смо стигли до Ресаве, а затим обишли прелепи манастир Манасију, задужбину деспота Стефана Лазаревића. Зидине које окружују манастир, као и сама црква и фреске, иако оштећене, привукле су пажњу и интересовање наших гостију. Затим смо се упутили у Пољопривредно-ветеринарску школу са домом ученика у Свилајнцу, где нас

је дочекао помоћник директора са којим смо обишли школу и разменили искуства. Било је интересантно упознати се са економијом и фармама школе. Обишли смо Природњачки музеј уз стручно вођство кустоса који нам је показао тренутну поставку и изложбе. У вечерњим сатима смо се пуни утисака вратили у Београд, након чега је уследило зједничко дружење.

Последњи дан смо обилазак Београда почели проласком поред Ташмајдана и Скупштине Србије, преко Трга Николе Пашића до Теразија. Затим смо се окупили код Споменика кнезу Михаилу и наставили у посету Народном музеју. Након тога, имали смо слободно време за разгледање града Кнез Михаиловом улицом до Саборне цркве, Патријаршије, Конака кнегиње Љубице и Калемегдана. Дружење смо наставили уз традиционалну српску кухињу и пуно уживања, након чега смо госте испратили и растали се уз много лепих сећања и ишчекујући нова дружења.

Мина Грујић III-5

Посета трећем по реду регионалном сусрету средњошколских бендова

У недељу, 22.9.2019. године, бенд Шесте београдске гимназије у пратњи професорке мизичке културе Душке Кисин, посетио је Сарајево. На Трећем регионалном сусрету средњошколских бендова који су наши ученици посетили, дочекали су их професори и ученици Прве гимназије у Сарајеву.

На овом сусрету чланови бенда Шесте (**Јована Анђелковић 4/1**, **Реља Брајовић 3/3**, **Реља Штигљић 2/7**, **Никола Тришић 2/1** и **Константин Јанковић 2/1**) имали су прилику да се друже и размене искуства са вршњацима из Љубљане, Скопља, Подгорице и Сарајева.

У понедељак 23.9. организован је обилазак знаменитости ужег језгра града Сарајева, од Саборне православне цркве, Катедрале, Синагоге, Бегове џамије, Башчаршије, па и до Галерије музеја где су ученици имали прилику да виде радове бивших ученика и професора Прве гимназије.

Концерт је започео говором госпође Лејле Тузлак, директорке Прве гимназије у Сарајеву, а бенд наше школе први је наступио и пробио лед са песмама Тинејџер, Ти си сав мој бол и Крени према мени.

После концерта, ученици и професори наставили су дружење у веома лепој атмосфери.

Београд има душу

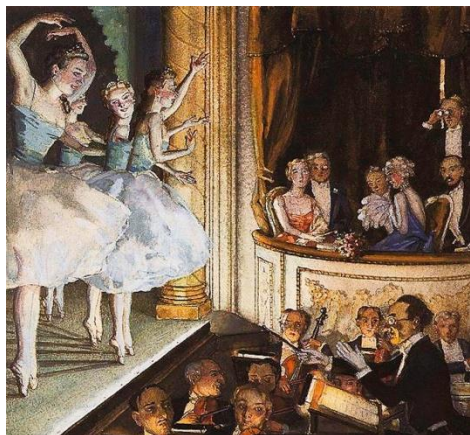
Историја балета

Балет је театарски облик игре који је почео да се развија у западној Европи током ренесансе. Балетска техника се састоји од стилизованих покрета и ставова који су развијени током векова у тачно одређен, иако донекле променљив, систем назван академски балет. Сама реч балет означава и музичко дело у којем се користи играчка техника као главни начин изражавања радње. Оваква дела су често, праћена сценографијом и костимима.

Први почеци савременог балета јављају се у Италији у 15. веку одакле прелазе у Француску. Балет се усавршио у Француској, одакле се проширио и у друге земље. У почетку развоја, плесне сцене изводили су маскирани играчи, а касније се развио дворски балет као јединство игре, вокалне и инструменталне музике и говорног текста.

Оснивањем балетских школа, од 1661. године почиње историја класичног професионалног балета у коме се инсистира на чистоћи

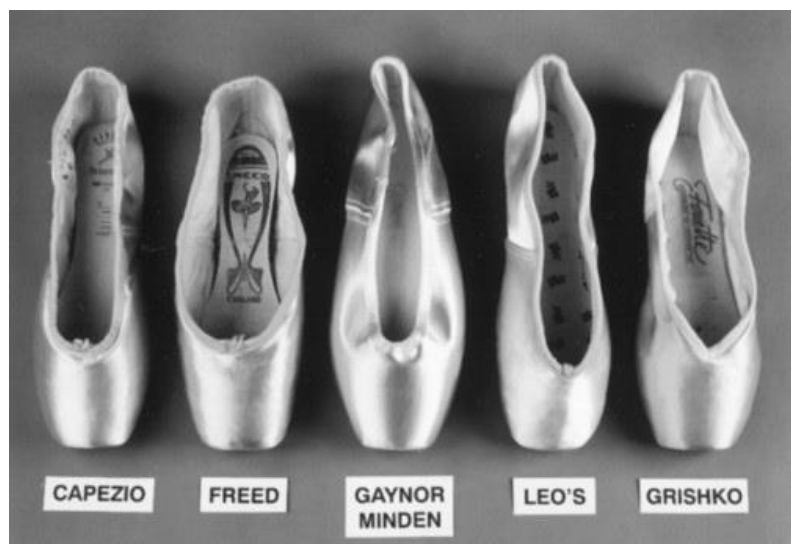

покрета и виртуозитету, изражајности, пантомими и лирској осећајности. То је заменило дотадашње строго конвенционалне геометријске покрете и немотивисан ток играчке радње.

Романтични балет, инспирисан бајкама и легендама, интерпретиран је класичном балетском техником у коју све више улазе елементи темпераментних народних игара. До 1720-их година балет је почео да се приказује у операма широм Европе.

Женски костими су постали лакши од дворских костима, и ципеле са високим потпетицама су замењене нежним ципелицама које су дозвољавале слободније покрете. Подсукња, претеча хеланки, постала је саставни део костима како су сукње постајале све краће да би се показале ноге. Током времена сукње су се подизале, да

би на крају кулминирале у облику пачке. Увођење шпиц-патика у балет, које су давале потпору ногама и стопалима, дозволило је балеринама да се подигну на врхове прстију, што је помогло да се створи илузија одупирања гравитацији.

Свако време ствара своју уметност. Тако се у наше доба уз класичан балет, који се и даље негује, развио модеран балет. Он тражи слободније и богатије покрете тела, који могу изразити мноштво мисли, осећања и тежњи данашњег човека и његовог живота.

Милица Стефановић 3/6

ПОЗОРИШТЕ

Драма је жанр у књижевности који је настао у петом веку пре нове ере за време античке Грчке и који се и данас развија. Драма је књижевно дело, које, углавном, служи јавном извођењу у позоришту. У току 18. и 19. века опера је настала као комбинација драме, поезије и музике.

Позориште или театар је сценска уметничка манифестација у којој се одвија комуникација између глумаца и публике. Позориште је форма уметности која користи живе извођаче, типично глумце и глумице, да уживо представи искуство стварног или замишљеног догађаја пред публиком на одређеном месту, често на позорници. У позоришту се играју представе и мјузикли. Представе су драмски текстови који се уживо изводе.

Мјузикл „Мама Миа“

Реч је о једном од најуспешнијих савремених мјузикала на свету који је освојио Бродвеј и на десетине позорница широм света. Стога се као најлогичније намеће питање: У чему се састоји тајна огромног успеха мјузикла „Мама Миа!“? Наравно да је један од могућих, и сигурно озбиљнијих разлога, музика групе АВВА. Али то смо знали и раније. Музика ове групе постоји од еуровизијске победе 1974. године. Друго, није „Мама Миа!“ први мјузикл који користи популарну музику. Управо је на Бродвеју колосално пропао мјузикл „The last ship“ чија је музичка основа била Стингова музика. Није помогло ни што је овај планетарно познати музичар лично заиграо у представи. Изгледа да је у случају „Мама Миа!“ прорадило и нешто што се често лако губи из вида када је реч не само о мјузиклу. Иза сваког успешног пројекта „стоји“ весела, тужна, драматична, сентимантална – каква год, али на крају крајева, добро испричана прича. Ако ње нема, нема ни представе, чак и када је реч о плесном пројекту. И шта се се још збило у случају мјузикла „Мама Миа!“? Добитна комбинација је рођена спајањем прича о несташној Софи и њеној потрази за идентитетом, о Дони која трага за изгубљеном љубављу и њеним мушкарцима и музике групе АВВА. Представа се игра у Позоришту на Теразијама.

Представа „Флорентински шешир“

Водвиљ је настао као кованица речи *voix de ville* или на српски језик преведено, глас града. За тај типично градски жанр везујемо типичне француске ствари као што су шампањац, љубавни троугао, љубавника у орману, салоне са више врата, куплете....

Француска крајем деветнаестог века, када настаје овај Лабишев комад, личи на данашњу Србију када су у питању поделе у друштву. Јак је отпор села према граду и препознаје се нешто што ми данас зовемо првом и другом Србијом. У Француској постоји дакле заострена подела између грађана, сељака, аристократа обезнађених падом другог Француског царства и поновним обнављањем Републике после пада Наполеона III. Сва је та три света Лабиш повезао једним јединим шеширом који постаје парадигма лудости друштва у декаденцији.

Овај комад се у оригиналу зове “ Италијански сламнати шешир” и игра се већ више од века. Рене Клер је снимео свој чувени истоимени филм по овом комаду, инсцениран је тренутно у Кини, Хрватској, Израелу, Америци, Италији, а напослетку, наравно, и у Француској. Свако је додао понешто од свога менталитета, а ја се надам да ће ова

београдска потера за шеширом оправдати разлог због кога се овај комад толико дуго налази на позорницама широм света. Представа се игра у Установи културе „Вук Караџић“.

Представа „Талас“

Текст за представу „Талас“ драматизује се на основу школског експеримента који је у САД спровео професор Рон Џоунс. Немоћан да објасни ученицима како су Немци пристали на нацизам, одлучио је да у пет школских дана заједно са њима симулира настанак таквог уређења друштва. У почетку скептични да икада могу бити изманипулисани и увучени у организацију са одликама фашизма, ученици су из дана у дан све више заборављали да се ради о игри и бивали одушевлени догађајима у учионици. Задовољни што имају нешто што их заокупља и изван школе, не схватајући да су фигуре у експерименту, а понети заједништвом, међусобним разумевањем и снагом коју осећају, догађаје из учионице преносили су у стваран живот стварајући покрет Талас. Кад је професор схватио да је пројекат измакао контроли, већ је било сувише касно да се избегну полседице експеримента. На основу овог догађаја снимљен је документарац који је добио награду Еми, након тога снимљен је и немачки играни филм, а књига коју је написао Тод Страсер имала је тираж од осам милиона примерака. Представа се игра у Омладинском позоришту Дадов.

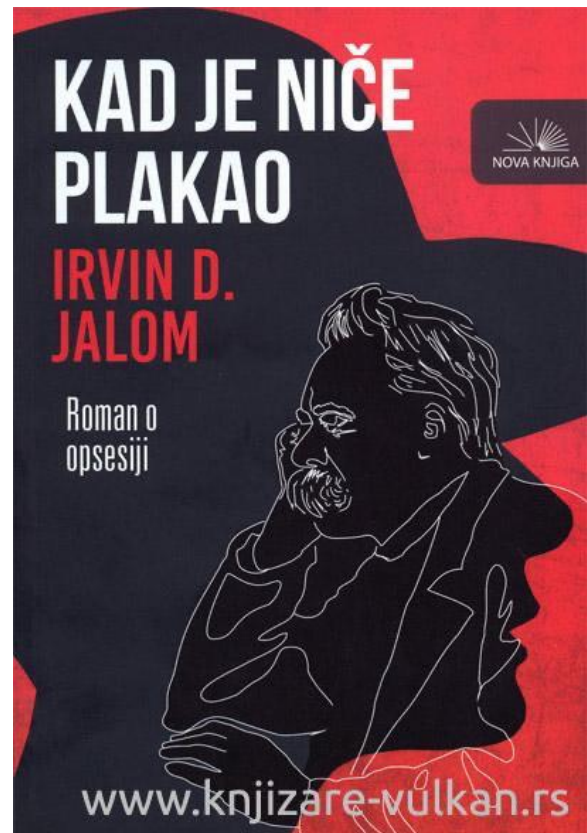
Јована Зечевић 3/6

Књиге

“Кад је Ниче плакао”

Ирвин Јалом

Ирвин Јалом је познати психотерапеут хуманистичке и егзистенцијалистичке оријентације, психијатар и писац књига које су повезане са психијатријом. Књига “Кад је Ниче плакао” је његов први роман, написан 1992. године. Радња књиге прати живот лекара из Беча Јозефа Бројера, као и живот Фридриха Ничеа. Лепа и самоуверена Рускиња, Лу Саломе, пријатељица је и љубавница Ничеа. Она долази у Беч с намером да замоли доктора Бројера да покуша да излечи очај Ничеа и да му скрене мисли са самоубиства. Књига је заснована на стварним чињеницама, али је ипак фикција. У стварности, Бројер и Ниче се никада нису срели. Фридрих и Лу Саломе су се познавали, али је Лу познатија по својој романтичној вези са песником Рилкеом. У књизи се појављује и Зигмунд Фројд који се тада бавио тумачењем снова, пре него што је постао „отац“ психоанализе. Ниче и Фројд су се “срели” у својој лектури, читајући Шопенхауера, Достојевског, Шекспира и грчке трагедије. И један и други откривали су дубљу страну човекове личности, својство душе и карактера које покреће све страсти и одлучујуће утиче на човеково мишљење и делање. Из два различита угла они су протресли духовну историју човечанства и својим увидима

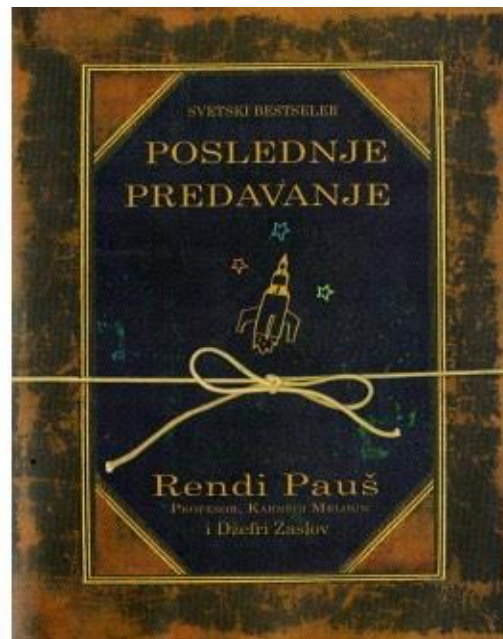
отворили нове могућности размишљања и самосазнања. Довољно је замислити ова два сусрета, па да се укаже широко поље могућности од којих настаје занимљива прича. Управо то је постигао Ирвин Јалом у књизи : *Кад је Ниче плакао*.

Неодољива мешавина чињеница и фикције, драма о љубави, судбини и вољи, која се одиграва у интелектуалном превирању Беча 19. века, уочи рођења психоанализе. Фридрих Ниче, највећи европски филозоф... Јозеф Бојер, један од очева психоанализе... тајни споразум... млади стажиста, Сигмунд Фројд: ово су елементи који заједно чине незаборавну сагу о фиктивном односу између необичног пацијента и надареног исцелитеља.

“Последње предавање”

Ренди Пауш и Џефри Заслов

Када су Рендија Пауша, професора информатике на Универзитету Карнеги Мелон, замолили да одржи „последње предавање“, он није морао да замишља да му је последње јер је мало пре тога сазнао да болује од неизлечивог канцера. Али предавање које је он одржао – под називом: „Истинско остварење снова из детињства“, није било о умирању. Он је говорио о важности превазилажења препрека, о бодрењу других особа да остваре своје снове, о уживању у сваком тренутку живота. Било је то сумирање свега у шта Ренди верује, о животу. Рендијево предавање, које говори

о сновима које тежимо да остваримо, постало је феномен. Само преко интернета видело га је више од 10 милиона људи. Сада, у књизи која је заснована на том већ славном предавању, Ренди инспирише читаоце на исти начин на који је инспирисао слушаоце предавања. Написана интелигентно и духовито, ово је књига коју ће читати многе генерације.

“Мали принц”

Антоан де Сент Егзипери

Не познајем ниједну особу која воли да чита, а да не обожава Малог принца. То је књига која савршено спаја децу и одрасле, односно која брише границу између дечије књижевности и књижевности за одрасле. Реч је о делу тзв. фантастичне књижевности које гради иреалан свет на подлози реалног света, а све то умотано у причу о сусрету авијатичара и златокосог дечака у беспућима пустиње. Књига настала давне 1943. године и данас

је врло актуелна кроз своју критику друштва и упозоравање на праве животне вредности, а управо је то оно што подстиче одрасле на читање овог безвременског дела. Готово свака реченица коју мали принц изговара у књизи постала је култна, а његове поруке о детињству, односима с људима и свим оним ситницама које заиста вреде труда не могу бити истинитије.

Ненадић Марија 3/6

ФИЛМОВИ

Преостало време - 2011 - In time

Прича филма смештена је у будућност, у свету у којем је једина валута време. У овој алтернативној стварности људи престају физички да старе када напуне 25 година, и у том тренутку имају генетички сат који ће им откуцавати још годину дана. Како не би дозволили да им истекне време и умру, људи морају да га зараде односно продуже рок трајања. Наравно, у оваквом свету, богати могу приуштити луксуз да буду бесмртни јер имају на својој штоперици векове, док су други приморани да избегавају сан, краду, пљачкају за сате-минуте како би прегурали још један дан.

Док је једн има ово идеално решење,

другима константно набија тензију и панику, што чини живот изузетно тешким. Заплет се дешава када богаташ главном лику, Вилу Саласу, преда све своје време (око 109 година) и тиме га доведе у опасност од пљачкаша. Вил одлази у град богатих где се упознаје са Силвијом у коју се заљубљује. Њих двоје касније покушавају да украду време од богатих и дају га сиромашнима.

Филм је зарадио 174 милиона америчких долара.

Улога – глумац :

Режија: Ендрју Никол

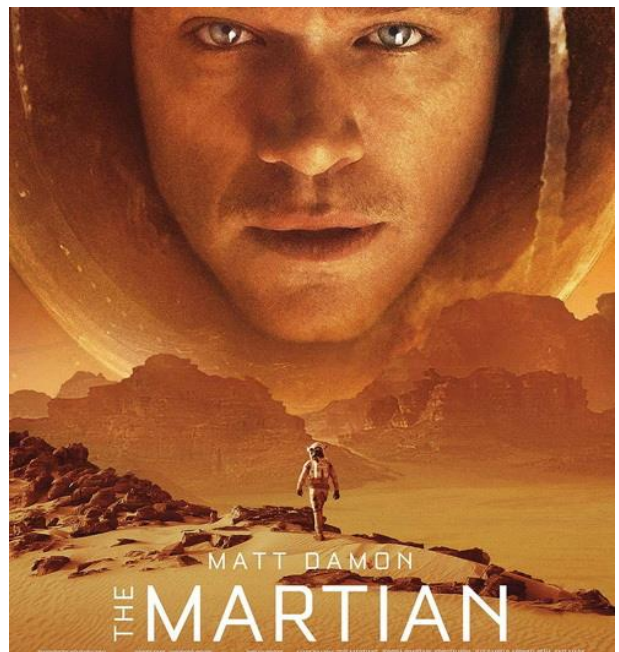
- **Вил Салас** - Џастин Тимберлејк

- **Силвиа Веис** - Аманда Сејфрид
- **Рајмон Леон** - Цилијан Марфи
- **Фортис** - Алекс Петифер
- **Филип Веис** - Винсент Картхајзер
- **Рејчел Салас** - Олива Вилд

Марсовац - 2015 - The Martian

Астронаут Марк Ватни је грешком остављен сам, после тешке олује, на Марсу за време експедиције Арес. Посада је мислила да је мртав. Сам је на безобзирној планети на којој има само мало залиха, тако да се мора ослонити на своје знање, домишљатост и истрајност да би преживео и пронашао начин да пошаље сигнал Земљи да је још увек жив. На Марсу проналази малу базу у којој ће живети. Мораће да пронађе основне ресурсе, воду и храну као и начин да контактира Земљу. Пролазиће кроз јако тешке периоде и налазиће се на граници смрти више пута. Милионима километара далеко, НАСА и тим међународних научника, неуморно раде на томе да доведу Марсовца кући, док његови сарадници истовремено смишљају план за одважну, а можда и немогућу, спасилачку мисију. Како се прича о невероватној храбрости развија, свет се уједињује у својој жељи да врати Марка на Земљу.

Филм је зарадио 630 милиона америчких долара.

Улога – глумац :

Режија:Редли Скот

- **Марк Ватни** - Мет Дејмон
- **Мелиса Луис** - Џесика Частејн

- **Винсент Капур** - Чаутел Еџиофор
- **Бет Јохансен** - Кејт Мара
- **Теди Сандерс** - Џеф Денијелс
- **Мич Хендерсон** - Шон Бин
- **Рик Мартинез** - Мајкл Пенја

Матија Алексић 3/6

Наука

Узроци за настанак глобалног загревања

Глобално загревање, свим „миленијалцима" добро позната тема, али да ли је заиста толико тога у нашим рукама или човек представља само део узрока?

У последњих сто година просечна температура на Земљи повећала се за $0,8^{\circ}\text{C}$. О самом глобалном загревању почело је да се говори почетком деведесетих година прошлог века. Оно што иде заједно са сваком новином јесу сукоби мишљења што је и овде био случај. Важно је да схватимо да људска врста представља само тренутак Земљиног животног века. Она је преживела много непогода за које чак ни не знамо.

Сви смо свесни постојања глобалног загревања, само нам остаје једно питање, који је узрок? С једне стране, оно што сви знамо, развојем индустрије све већа количина штетних гасова се испушта у атмосферу. Ове честице утичу на то да се сунчево зрачење више расипа и тиме се планета додатно загрева. Период индустријског развића поклапа се са периодом повећања температуре, те је ова теорија додатно поткрепљена.

Затим, ефекат стаклене баште - соларна енергија која исијава у свемир задржава се у атмосферским гасовима стаклене баште одакле се емитује у свим правцима. Огромне количине енергије емитују се у атмосферу и остају затворене у стакленој башти и самим тим повећава се температура. Научници верују да би без овог ефекта температура на Земља била за тридесетак степени нижа што би је учинило непогодном за живот. Највећи проблем јесте угљен-диоксид

који долази од сагоревања фосилних горива и задржава се у атмосфери много дуже од осталих гасова (метана, угљен-моноксида, азота, итд.). Потребне су стотине година да би се угљен-диоксид вратио на преиндустријски ниво.

Предходно наведени јесу научни аргументи глобалног загревања. Ту су и она мање уважавана мишљења која су противречна. Вилијам Греј (1929-2016) био је професор на „Colorado State University“, а уједно и зачетник „Tropical Meteorology Project“. Наиме, он је направио листу од петнаест разлога због којих сматра да је реч о превари. Упутио је критике научницима који су се бавили овим проблемом како би добили новац за истраживање, затим политичким лидерима и борцима за животну средину.

Године 2009. неколико недеља уочи састанка о климатским променама у Копенхагену, у Данској, хакери су дошли до докумената са универзитета „East Angalia“ који указују да су научници, заједно са медијима, преувеличали опасност од глобалног загревања. Такође су откривени и статистички трикови који су били коришћени за приказивање глобалног отапања. Дакле, ови људи сматрају да човек уопште нема толики утицај на климатске промене и да се ради о политичкој превари. Не оспоравају чињеницу да утичемо на загађење атмосфере, утичемо, али нисмо пресудни. Као пример узимају вулкане. Они при својој ерупцији, поред лаве, избацују изузетно штетне гасове у атмосферу у много већим количинама од оних које човек производи. Ове аеросоли апсорбују сунчево зрачење.

Постоји и тзв. пауза. Од 1998. године, упркос непрестаном порасту емисија угљен-диоксида, није било значајних промена у глобалном загревању. Све до 2014. године која заједно са 2015. и 2016. годином спада у једне од најтоплијих година икада забележене. Земља је преживела штошта пре човечанства, мањи смо него што мислимо.

Тамара Јосовић 3-6

Новембар-месец борбе против болести зависности

Новембар, према међународном и националном календару, месец је посвећен борби против болести зависности.

Углавном се за ове болести везују дрога, алкохол или цигарете, такозване хемијске зависности, међутим постоје и нехемијске: мобилни телефон, коцка, храна и слично.

Месец новембар добио је ову улогу са циљем подизања свести људи о штетним ефектима дрога и да се покуша смањити њихово конзумирање.

Годишње у свету око 210 милиона људи користи психоактивне супстанце, а од овог броја око 200 000 је умрло из истих разлога.

Психоактивним супстанцама називамо све оне материје које мењају стање свести, опажање, мишљење, расположење, и пре свега, понашање.

Термин „дрога” обично користимо за законом забрањене (илегалне) психоактивне супстанце.

Дроге можемо поделити на стимулансе, депресоре, халуциногене дроге и делиријанте.

Алкохол је веома популарна социјална психоактивна супстанца која се веома често злоупотребљава.

Налази се у алкохолним пићима, у некима мање, а у некима више, и иако је легалан и широко распрострањен, не значи да је нешкодљив.

Данас многи малолетници конзумирају алкохол што у већини случајева прераста у зависност, и назива се злоупотребом.

Никотин (цигарете) је једна од најчешће употребљиваних психоактивних супстанци у свету.

Млади најчешће почињу да пуше да би се осетили прихваћено у групи вршњака, због проблема у школи, породици и сл.

Никотин је стимуланс због којег се пушачи осећају будније и опуштеније, а без њега јавља се нервоза и немир.

Данас је код омладине, веровали или не, једна од највећих зависности, зависност од мобилних телефона.

То је уређај без којег већина људи данас не може замислити дан.

Истраживања тврде да чак 53% корисника мобилних телефона у свету пати од номофобије.

Номофобија или „no mobile phobia” је зависност од коришћења паметног телефона.

Милица Мишић 1/4

Спорт

Интервју са Јеленом Граовац

Ове године са нама на школској екскурзији је била докторка, уједно и светски шампион у каратеу, Јелена Граовац. Веома ме је заинтересовала њена животна прича и одлучила сам да урадим кратак интервју са њом.

1. Када сте се први пут сусрели са каратеом?

- Са 6 година. Тренирала сам са три брата од стрица, сви заједно смо били баш, баш добри. Они су један по један напуштали, а ја сам остала. Можда су били талентованији од мене али ја сам била упорнија. 1% је таленат, а 99% је рад и само рад!... дисциплина и велико одрицање.

2. Упорност се код Вас исплатила! Освојили сте многе награде на европским и светским такмичењима; колико времена Вам је требало да дођете до жељеног циља?

- Много времена... у неким моментима сам хтела да одустанем, доста сам радила али нисам имала резултата и онда одједном -као да су ми се сва врата отворила! Медаље су долазиле једна по једна, самопоуздање се вратило, резултати су почели да се ређају. Десила се једна велика медаља... и онда схватиш да противници нису ванземаљци са нереалним могућностима, него су са сличним, баш као ја! Када сам то схватила ментално сам сазрела, радила сам и на физичкој и на менталној снази; тада сам почела да освајам европска и светска одличја. Резултат не долази преко ноћи, само упорним и великим радом, великим одрицањем и великом жељом за зацртаним резултатом. Мораш себе да видиш на трону и онда корак по корак до циља, степеницу по степеницу. Треба себи поставити циљ реалних могућности које можеш да реализујеш, не нереалне циљеве! А ако у старту поставиш нереалан циљ, немаш резултат, доживљаваш

разочарање и губиш самопоуздање... Зато је битно у сваком тренутку бити свестан себе и свог максимума. И радити на себи и на физичкој и на менталној снази! Једно без другог не иде. Како тренираш мишић тако тренираш и мозак... Не можеш да будеш на врху света и Европе ако немаш интелект који те носи до тога!

3. Како сте се осећали кад сте први пут достигли жељени резултат на такмичењу?

- Први пут када сам постигла велики резултат нисам била свесна у том моменту ни шта сам освојила! Људи су ми прилазили и честитали... тек када прође велики период у животу постајеш свестан свега, свих успеха. У том моменту ти си само машина која осваја медаље, ради на томе и тада мисли да то тако треба. Мало се радујеш и вратиш на земљу са одличјем, похвалиш се пријатељима, у новинама изађе текст ... а ти већ почињеш да се спремаш за друго такмичење! Некако и немаш времена да се радујеш. Најјаче што један спортиста може да осети то је жеља да се попне на победничко постоље; то му је највећа жеља! И још нешто јако битно. Када дођеш до резултата и важиш за доброг такмичара који има доста успеха за собом... једини страх је страх од пораза, који често блокира људе. То ко успе да преброди тај је победник!!! То је највећи страх који се јавља код шампиона. Нису ни батина нити шта друго. На том треба радити, превазићи и вратити се и дати све од себе; небитно да ли ћеш победити или изгубити. Најбитније да си срећан и задовољан својом борбом, да си дао све од себе!

4. Ви сте тренутно и лекар, како је до тога дошло и како се Ваша каријера шампиона завршила?

- Уписала сам средњу медицинску школу – смер физиотерапеут. Била сам одличан ђак.. ђак који није за 4 године школовања добио ни једну четворку! Била сам проглашена за ђака генерације. Желела сам да упишем ДИФ и да будем тренер. Мој тренер ми то није дозволио и увек ме је одговарао ... и ето уписала сам медицину и завршила је у року! Била сам прво на Клиници за ортопедију и трауматологију, сада

сам већ 10 година у хитној служби. Волим своју професију и највеће задовољство ми је да се суочим са великим проблемом. То ме покреће! Тада дајем свој максимум.

5. Да можете да вратите време, да ли бисте поново послушали свог тренера или уписали факултет које сте првобитно желели?

- Сигурно! Мој тренер је био мој други отац. Мој резултат је и његов резултат. Карате је интелектуални спорт, научио ме је да унапред предвиђам ситуације... данас то радим и у својој професији. Увек размишљам корак унапред и планирам шта може да се деси и у којем правцу проблем иде! И данас са великим резултатом решавам проблеме људи... У свом животу не бих мењала ништа! Да могу поново да живим живот из почетка, опет бих истим животом живела, истим стазама ходала и опет се бавила каратеом. Карате је мој живот.

Карате је стил живљења... карате је срећа! Он ме је научио да поштујем себе, да поштујем противника и свет око себе!

Хвала Вам много што сте издвојили време за овај интервју, и надам се да ће он бити подстрек многим да истрају на свом путу!

Златни делфини

Српски спорт, још док је био у саставу бивше Југославије, имао је веома важну позицију у свету. Велики број медаља и велики број наслова у светским новинама приближио је публици широм света наше спортисте. Због тога наши играчи, што фудбала, тениса, кошарке не играју само за српску већ и за светску публику.

Наравно, ниједан спорт током наше историје није континуиран него има своје лоше али и добре фазе. Светле дане када се игра против највећих и најбољих, али и оне тужне када се игра за опстанак. Али све је то спорт, страст и љубав која се рађа гледањем и самим играњем.

За све постоји први пут па тако и за наш ватерполо. Свој први званични меч репрезентација је одиграла на Европском првенству 1927. године које је одржано у Италији против Белгије и поражена је резултатом 7:1. Тада је играла у склопу Краљевине Југославије. Репрезентацији нове, послератне Југославије дуго је требало да се прогура према светском врху па су прву утакмицу на Светском првенству одиграли тек 1973. године. А тек су тринаест година касније успели да освоје прву златну медаљу и да постану светски златни момци. Од тада су побеђивали још четири пута. Поред учешћа на светским првенствима наши ватрени играчи учествују и у Светској лиги коју су невероватних дванаест пута освајали и то у периоду од 2003. до 2019. године.

Међутим, Србија је, као самостална држава, своју прву утакмицу одиграла је 2006. године против Русије када је победила резултатом 13:6. Од тада па до данас Србија је, што у склопу Југославије, што самостално, освојила осам златних медаља. Два најбитнија злата била су из 2006. и 2016. године када је репрезентација славила у свом базену пред својим навијачима. Србија, такође, учествује и на Европском купу у ком је 2018. године остварила најбољи успех, а то је било четврто место.

Као најбитнији догађај који се организује сваке четврте године, Олимпијске игре имале су ту част да угосте наше играче више пута. Наше друго злато у историји мушког ватерпола остварено је баш на сунчаним плажама Мексика и то 1968. године. После тога, ту титулу носили су још три пута. Наши златни момци 2016. године показали су да су прави играчи и достојни да се о њима свуда по свету прича.

Најефикаснији стрелац у историји репрезентације је Александар Шапић са 981 постигнутим голом, док је рекордер по броју наступа за државни тим Дејан Савић са 444 одигране утакмице.

Наши играчи су током година труда и рада, доказали да су достајни играња у самом врху. Велика жртвовања и одрицања исплатила су се јер се и дан- данас прича о њиховим добро одиграним партијама и великом броју голова. Због тога никада не смемо да заборавио наше делфине.

Лена Башић 3/5

Хуманитарни турнир у баскету 3x3

Ове године је, као и сваке претходне, одигран турнир у баскету 3x3 у нашој школи. Турнир је трајао 23-24. 10. 2019. а учествовало је 13 екипа и свака је донирала по 1000 динара. Турнир је одигран на иницијативу ученичког парламента, а координатор је био професор физичког васпитања Милан Марковић. Упркос чињеници да сав прикупљени новац иде у хуманитарне сврхе, играчи су се борили до "последњег даха". Најуспешнија је била екипа IV-6 која је у финалу савладала екипу III-7 после продужетка. Одлучујуће поене постигао је Влада Стојановић. У борби за треће место екипа IV-4 је била боља од екипе IV-9. На турниру се играло по најновијим правилима које је издала међународна кошаркашка федерација(ФИБА), а "делиоци правде" били су Димитрије Миладиновић и Огњен Младеновић, ученик III-6. Сав приход од овог турнира, као и турнира у осталим спортовима биће уплаћен на рачун неке хуманитарне организације, а одлуку о томе ће донети ученички парламент.

Огњен Младеновић 3/6

